тецъ токо доноя имало черква на св. Апостоли двто са посвятили отъ нки на св. Гавриилъ Лясновски (по свидѣтелство на Голубинскій)

Спорѣдъ два двѣ свидѣтелства нада заключение основано на предание чемощитѣ на св. Иоанъ рилски почивали въ черквица ча да кой то предание то кадвче била на исокъ отъ митрополитскій дворъ Храмъ св. Апостоловъ, дѣто извнъ оградата на митрополия ча са вградатъ на зидове врасли въ зидовѣ ча, да кой то казватъ да сѣ отъ церква, но какъ са вградатъ въ зидъ малка. Свѣдѣния ча за черквата на св. Иоанъ рилски, дѣто почивали мощитѣ му до друга черква св. Апостоловъ тоже да с послужи за водъ на предание.

Ноновата разрѣда въпросътъ какъ да са посъ... ...ратили на трапезица, да ли не съ разрушени и разорени въ времето на турсвѣдѣ то, кой то не може да са приеме, ако поопримъ чемощитѣ на св. Иоана рилски са почивали въ черква то на турсвѣдѣ до преместването, кой то е било нѣколко десетки годеми сѣдѣ... приведени въ на Търново — Търново подпаго на 1893 а дѣ пасе мощитѣ св. Иоана било на 1469. Може да са

За по-подирнѣ та сѣдба на това мѣсто нищо сѣ не знае, освѣнъ преданието, кой то прика-зва че около 160 до 180 години назадъ отъ 1842, и Той управитель на града, Воевода турчинъ, назначенъ отъ царградъ, въ надежда да открие пари и драгоцѣнности, валъ подвоение на всякого, кой то знае и кой то реле, свободно да иде да копае за откриванье на пари или други драгоцѣнни нѣща, и тогазъ цѣлъ били пръ-ровени и камѣнъ по камѣнъ разнебитени всички тѣзи развалини. Но нищо са не знае за откритія та станали тогазъ. Въ турско врѣме това мѣсто са непостѣ-ваше освѣнъ отъ овчерите, и то нѣкога отъ тѣзи кой то съ подвоение ходѣхѣ тамо да си сѣкатъ въ изобилие растящитѣ тревье за градене на двороветѣ си. На послѣдне врѣме само бѣха взели да въдлѣзватъ до по-крепа та само притеклитѣ отъ Долня махала на расходка. Въ такъвъ единъ случай на 1843 нѣкои чирачета бѣха намѣрили за врѣмъ перду прихождитѣ сѣ единъ лѣденъ кръстъ, кой то пръ-дстои правителство и го даде на Митрополита Неофита. Отъ него го пригралъ Градската Сѣтъ селвели пари-чанъ и Депутатъ, и сега е у г-на Дринова. На 1844 въ Кратко то или предиване на Долня махала, колче на 16 години на гласенъ съ едного отъ овчерите съ овчерски дрехи, въ горихъ да обиколя за единъ день подробно всичка тѣзи мѣстности, двигнимъ отъ любопитство отъ расказванье на предание то повтарено и сега отъ нѣкои чуте нѣкѣдѣ сѣ, перду развалинитѣ тура на трепезица имало грѣдѣни врата, кой то са отваряли на "първа та рѣдъ" прѣзъ нощь та по великдень, и са затваряла сѣдѣ тро-кратно то исѣванье на "Христосъ въ-кресе" и че тѣзи врата цѣлъ водели въ едно подземение (мана) дѣто лежели закровища та на българскитѣ царе и кой то надвардѣлъ при първата рѣдъ, кадо са отваряли тѣзи грѣдѣни врата, могъ-ли да влѣзе вътрѣ да види и да излѣзе, но ако сторѣлъ да вземе нѣщо отъ тѣзи драгоцѣнности, врата та са затваряли и той не могъ-ли да излѣзе; но като оставалъ вътрѣ, и очитѣ му сѣдѣ врѣме привиквали да може да гледа въ тъмнина та, той видѣлъ една зрѣния да излѣзва отъ кѣдѣ драгоцѣнности-тѣ и да дойде кѣдѣ врата и тамо видвала нѣкой лежащъ тамо единъ мраморъ като давала знакъ и на оставшій тамо затворенъ човѣкъ, кой то като идѣлъ да изѣде съ языкъ речениятъ единъ мраморъ налѣгало го дремота и заспивалъ на мрѣ-твило, та прѣспалъ цѣла година, кадо заспалъ.

ГРАДСКИ ... СОФИЯ